EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 08/11/2022 a les 12:36

?Visca el canvi d'hora

A l'agenda cíclica que serveix d'excusa als mitjans per omplir pagines de diaris -o minuts d'emissió- parlant cada any del mateix (des dels bons propòsits que es fa la gent a principis de gener fins als consells per no engreixar-se quan arriba Nadal, passant per les recomanacions per fer front als perills del sol), ara li toca el torn al canvi d'hora. A diferència de totes les altres temàtiques repetitives que tenen el seu moment precís al llarg dels dotze mesos, el canvi d'hora té una cita bianual (a l'octubre i al maig), que és una cosa que els diaris, les teles i les ràdios han d'agrair enormement. Els serveix per tornar-nos a parlar per enèsima vegada dels pros i els contres de mantenir aquest canvi; de com afecta la salut de moltes persones, de com influeix en l'economia, o de si una majoria preferiria fixar com a definitiu el d'hivern o el d'estiu... I t'ho van repetint cada sis mesos com si fos el primer cop que en parlessin.

Entre les qüestions de les quals s'ha parlat mil vegades cada cop que canvien l'hora hi ha la d'anunciar l'eliminació d'aquesta pràctica, no sé quan, com si sempre estigués al caure. Si per mi fos, desitjaria que aquell moment no arribés mai. Penso que entre els beneficis d'allargar el dia a l'octubre i escurçar-lo al maig, n'hi ha un que mai s'ha esmentat i em sembla el més important de tots: tenir alguna cosa més que ens uneixi. De coses que ens separen n'hi ha moltes. Desgraciadament cada dia n'hi ha més, i la majoria parteixen de la diferència cada cop més acusada entre la vida que poden permetre's els rics i la que poden portar els pobres. I quan dic pobres vull dir els humils, els cada cop més necessitats, aquells que en el llenguatge idiota d'ara en diuen *vulnerables*. Les persones que quan senten parlar de la *síndrome postvacances* i de com és de dura la *tornada a l'oficina* (com si en aquest país tothom treballés en un despatx) senten que no estan parlant d'ells, que serien prou feliços si poguessin trobar feina en un magatzem. Però el canvi d'hora, per bé o per mal, sí que incumbeix absolutament tothom, i quan en parlen sabem que estan parlant d'una cosa de la qual també en participem. Ni que només fos per això, ja penso que valdria la pena mantenir-ho eternament.